Gebed en meditatie - het Onze Vader

15 juli 1957
lezing 9D

“Gegroet in de naam van God. Ik breng jullie Gods zegen.

Beste vrienden, vandaag zou ik graag over *gebed* en *meditatie* willen spreken. Wat is welbeschouwd het verschil tussen *gebed* en *meditatie*? Voor veel mensen is dat niet duidelijk. Het is natuurlijk bij al deze woorden steeds weer zaak om het over de begrippen eens te worden. Ik zou het zo willen aanduiden: het gebed gaat aan de meditatie vooraf. Het gebed is een zaak van gedachten; meditatie is gebed met het gevoel of met de zielskrachten, te vergelijken met gedachtekrachten. Om deze tweede en volgende fasen te kunnen bereiken heeft de mens een zekere discipline en concentratie nodig en hij leert deze in het gebed. Veel mensen zijn niet gewend om zich met geestelijke zaken bezig te houden maar je kunt niet tot meditatie komen als je niet geleerd hebt om – wat daaraan voorafgaat – je te concentreren.

Het is dus nodig dat de mens die door de eerste poort is heengegaan om te beginnen beseft dat hij niets kan bereiken zonder discipline, regelmatige inspanning en de echte wil om elke dag een zekere hoeveelheid tijd te reserveren om dichter bij God te komen, om de vaak sluimerende en verborgen krachten van zijn ziel vrij te maken en aansluiting bij de krachtstralen van God te vinden. En dat is nu juist alleen door regelmaat en zelfdiscipline te bereiken, wat het ook moge opleveren. Zo mogelijk elke dag om dezelfde tijd. Je kunt ook hier geen algemene regel geven die zonder uitzondering voor iedereen geldt; voor sommige mensen is het misschien beter als ze het op een spontane manier doen maar alleen dan wanneer ondanks deze spontaniteit geen dag

wordt overgeslagen en daarbij kunnen plaats en tijd ook nog variëren. Maar in het algemeen werkt regelmaat bevorderlijk.

De mens vindt het om te beginnen moeilijk om zich te concentreren. Mijn vrienden hebben ook steeds weer ervaren hoe de gedachten aanvankelijk afdwalen, dat er iets wereldlijks, aards tussen komt en ze zijn dan ontdaan en kunnen door deze verbouwereerdheid de draad niet opnieuw opnemen. Ik heb al vaker gezegd: het is belangrijk om je door deze 'onderbrekingen' niet van de wijs te laten brengen, daar niet verward en ontsteld door te worden; met andere woorden niet direct teveel van jezelf te eisen maar heel rustig en kalm de draad weer op te pakken. En na enige tijd zal het lukken om een zekere continuïteit en concentratie te bereiken. Dat is het gebed. – Jullie mensen vergeten steeds weer om ook hierbij hulp te vragen. Jullie weten niet hoe nuttig dat is. Waarom vragen jullie niet: 'Help me om het echte gebed of de echte meditatie te leren?' Of wanneer jullie het op een ogenblik moeilijk vinden om je te concentreren, wanneer jullie wat verward zijn vraag hulp. Ook daar geldt: 'Wie klopt, die zal worden open gedaan'.

Deze concentratie in het gebed is niet alleen gunstig omdat jullie daarmee, om het zo te zeggen, een training krijgen maar het is ook zo waardevol omdat iedere gedachte vormen opbouwt. En met de gedachten van het gebed maken jullie harmonische vormen zodat dus ook het gedachtengebed – voordat jullie het gevoelsgebed of de meditatie al hebben geleerd – die positieve krachten in beweging zet. Zelfs alleen de gedachtevormen die weliswaar nog niet dezelfde kracht kunnen hebben als de gevoelsvormen brengen, als ze helemaal uit het hart komen en van werkelijk willen vervuld zijn, iets groots tot stand. Vooropgesteld natuurlijk dat men zichzelf met deze gedachten niet misleidt, niet iets wijsmaakt maar in zichzelf de wil heeft om tot de waarheid te komen.

Dat is de eerste stap op dit gedeelte van het pad: eerst de zuivere gedachtekracht door concentratie in het gebed, dan de gevoelsstromen vrij krijgen wat tot op zekere hoogte de bevrijding van de geest tot gevolg heeft.

Heeft de mens in het gebed de concentratie en daarbij de regelmaat en zelfdiscipline tot op zekere hoogte geleerd, dan ondervindt hij vaak de moeilijkheid dat hij te mechanisch wordt. Is het hem tot zover gelukt, dan begint dikwijls het gevecht om niet in het andere uiterste, een te sterke discipline en het mechanische te vervallen – zodat jullie leren het gebed naar de dieper gelegen lagen van de ziel te voeren. En daarvoor zijn er

ook weer de nodige hulpmiddelen. Het gebed is, zoals ik zei, een zaak van gedachten; het komt vanuit hier (hoofd); de meditatie komt vanuit hier (borst), dat wat ik het geestelijke gebied van de mens pleeg te noemen, hier waar zich de zonnevlecht bevindt; daar is in het geestelijke alles in getekend. Wie deze gevoelens hier vrij krijgt zodat men zelf kan bepalen wanneer men zich op deze manier met God kan verbinden, die is tot op zeker hoogte al meester over zichzelf, over de eigen hindernissen van de materie geworden. Nu zullen jullie vragen hoe je in deze trilling terecht kunt komen. Mijn antwoord is: alle innerlijke stromingen die in een verkeerde baan terecht zijn gekomen vormen een hindernis. Alles wat zich ongeweten in het onbewuste bevindt en daar rond woelt, vormt hindernissen. En waar de mens het moeilijk vindt om in deze trilling te geraken, waar hij iets van weerstand ervaart, daar kan hij er ook zeker van zijn dat er van die ongekende wetsschendingen in de eigen ziel aanwezig zijn. Zelfkennis, zelfanalyse en het opgraven van al deze stromen vormen het enige middel maar zijn zonder leiding, hulp en aanwijzingen van buitenaf niet goed mogelijk. – Afgezien daarvan, men kan geen algemene regels geven. Het is bij iedereen anders. Iedereen moet bij zichzelf het punt ontdekken waarbij hij merkt dat er iets gaat meetrillen. Het is niet juist te verwachten dat dit onmiddellijk gebeurt en dat het iedere keer werkt. Er kunnen wel zo nu en dan geestelijke invloeden werkzaam zijn die de mens in zo'n trilling brengen zelfs wanneer alle innerlijke hindernissen nog in de ziel aanwezig zijn maar dat komt zelden voor. De mens moet dan eigenlijk niet tegen zichzelf zeggen: ‘Ik ben niet altijd in de stemming, ik moet in de stemming zijn’. Deze ‘stemmingen’ zouden nou net geen stemmingen meer moeten zijn, integendeel, de mens zou het eigenlijk zelf onder controle moeten kunnen hebben en dat is niet mogelijk als hij niet regelmatig aandacht aan zijn geest en zijn ontwikkeling schenkt. Jullie moeten zelf meester over jezelf worden en niet door stemmingen worden beheerst en daar afhankelijk van zijn, wanneer jullie een contact met God hebben die het hele bestaan van de mens doordringt. Dat is het doel van deze weg, dat is het einddoel waarvan jullie echter niet kunnen verwachten dat jullie het direct zullen bereiken. Jullie zullen op deze weg zover komen dat jullie dus zelf kunnen bepalen wanneer deze zuivere krachten uit jullie zelf vrij trillen. En dat *kan* alleen maar gebeuren door de langzame en moeizame weg te volgen.

Ook om deze hulp moet gevraagd worden. Christus helpt hierbij op een heel bijzondere manier. Wie zich tot hem wendt, krijgt de hulp, want hij heeft het jullie beloofd.

Zo zijn er enkele ‘hulpmiddelen’ om deze zielskrachten vrij te krijgen: voor de een werkt het misschien goed om innerlijk weer terug te gaan naar de laatste keer dat hij op zo'n manier meetrilde en zich zo met God verbonden voelde; misschien kan hij dit in zijn fantasie weer oproepen zodat hij het ook gevoelsmatig weer kan beleven. Voor een ander is de verbinding makkelijker door een bepaalde Bijbelspreuk of een bepaald gebed of een zekere geestelijke wet te vinden. Het is telkens weer heel anders, iedereen moet bij zichzelf deze opening opsporen. Maar in het algemeen werkt een zelfoverwinning altijd het beste; wanneer de mens iets, het doet er niet toe wat, van zichzelf inziet, werkelijk en helemaal en zonder reserve, wanneer hij een weerstand overwonnen heeft en zich voor Gods wil en waarheid openstelt. Zo'n overwinning maakt vele krachten vrij en brengt een prachtige trilling voort die tot meditatie leidt, ook al kun je dat natuurlijk in het begin niet dagelijks realiseren. Ik zal een andere keer uitvoeriger op het gebed van de ziel – ofwel de meditatie – ingaan.

Ik zou vandaag graag een belofte inlossen die ik jullie enige tijd geleden heb gedaan en wel, jullie een verdere uitleg of meditatie over het **Onze Vader** geven. Ik heb al eens een keer gesproken over hoe je dit gebed kunt begrijpen, hoe je daarover kunt mediteren. Dat kan op oneindig veel manieren, er zijn oneindig veel mogelijkheden. Mijn eerste uitleg was meer algemeen van aard. Vandaag zou ik het weer anders willen belichten en ik zou jullie graag willen laten zien hoe jullie in dit gebed – waarover je overigens heel goed een uur lang kunt mediteren want het omvat alles – telkens weer alles kunnen vinden wat jullie nodig hebben, hoe het heel persoonlijk kan worden toegepast, hoe daarin een oplossing voor al jullie problemen te vinden is.

Onze Vader: Jullie weten al dat jullie je bij deze woorden moeten voorstellen dat God de Vader van alle wezens is. Maar wanneer jullie dit gebed zo heel persoonlijk voor jezelf uitspreken, bedenk dan dat dit heel in het bijzonder ook op die mensen betrekking heeft die jullie niet mogen, die jullie niet fijn vinden, die bij jullie een zekere weerstand oproepen of met wie jullie misschien juist in deze tijd bepaalde menings-verschillen hebben. Jullie hoeven ze niet altijd persé te haten, het is al genoeg wanneer jullie je aan iemand ergeren. Bedenk dan in alle rust dat ook deze mensen kinderen van God zijn. Als jullie jezelf een kind van God willen noemen, is dat alleen gerechtvaardigd wanneer jullie ook die bepaalde mens die zulke gevoelens bij jullie oproept als kind van God beschouwen, net zo als jullie zelf. Wanneer dat lukt, zullen automatisch je houding en daarmee je gevoelens anders worden; jullie zullen op zo'n

moment meer ontspannen en vrijer zijn. Nu kan dit natuurlijk in eerste instantie moeilijkheden en weerstanden geven want gevoelens laten zich niet zo gauw en makkelijk veranderen en in het geval van sterk negatieve gevoelens van welke aard ook moet er ook een sterke, innerlijke knoop aanwezig zijn. Juist deze weerstand moet voor jullie een teken zijn: hoe nodig het voor jezelf is om deze knoop te ontwarren. Wanneer eerst eenmaal het inzicht is doorgebroken dat er in jezelf iets niet klopt wanneer je zulke gevoelens hebt, hoe groot een eventueel onrecht van de ander ook moge zijn en dan de wil om het onjuiste in jezelf te corrigeren en om bereid te zijn inzichten, inspiraties en leringen – hoe ze ook tot je komen – aan te nemen, dan wordt je ook dat gegeven wat je nodig hebt om je van deze misstand te bevrijden. Vraag het, heb de wil – en plotseling zal, wanneer je werkelijk de diepere zin van deze woorden overdenkt en in je leven een plaats wilt geven, een last van je afvallen alsof je van een last bevrijd bent. Probeer daarbij ook zover te komen dat je over alles wat je stoort heenstapt en je in gedachten dóórdringt tot de volmaaktheid van deze mens. Probeer te zien *waar, in hoeverre* de goddelijke vonk zich ook in deze mens uitdrukt. Ook hier geldt: wie zoekt zal vinden. Op deze manier zullen jullie steeds meer bepaalde eigenschappen opvallen waarvan jullie heel duidelijk zien: dit is het hogere zelf van de ander dat terecht als kind van God beschouwd kan worden. Het is toch zó belangrijk om onderscheid te maken tussen het hogere en het lagere zelf; steeds heel precies voor ogen te hebben: dit behoort tot het hogere, dat tot het lagere zelf. Dit is eeuwig, onsterfelijk en is een deel van God, dat is vergankelijk, voorbijgaand en niet een deel van het ware wezen. Dit moet niet alleen bij de medemens gebeuren maar om te beginnen bij jezelf. Wanneer je dat uit elkaar kunt houden, dan zal de liefde voor de naaste je namelijk plotseling niet zoveel moeite meer kosten. En als je het bij jezelf kunt, dan zul je het meteen makkelijker vinden om je broeder of zuster van die medemens die je niet mag te voelen. Je zult je eigen hogere zelf zich met dat van de naaste laten verbinden. **Onze vader!** Daar zit alles in.

Die in de hemelen zijt: Het hemelrijk bevindt zich in jezelf en niet buiten je. Zoek het dus *in jezelf*, dat wil zeggen zoek en vind je eigen volmaaktheid die, al is deze nog min of meer verdekt en verhuld, al in je is. En zoek het hemelrijk, dus God in het binnenste van de naaste, ook van degene die je afwijst. Want alleen zo kun je de eeuwig levende God vinden.

Uw Naam worde geheiligd: Ook hierover kun je op verschillende manieren mediteren. Jullie heiligen de Naam van de Vader door je moeite

te geven om Zijn wetten te doorgronden en in vervulling te doen gaan. Want voor iedere levenssituatie bestaat een geestelijke wet die op die situatie van toepassing is. En waar jullie in je levensproblemen verstrikt zijn, daar hebben jullie eenvoudigweg de daarop betrekking hebbende wet niet gevonden. Wanneer je dus deze woorden uitspreekt, overdenk dan waarin je moeilijkheden, je problemen zijn gelegen. En vraag God om antwoord, om je te laten weten welke wet je schendt, opdat je daarna Zijn Naam ook werkelijk steeds meer kunt heiligen. Dan zal de persoonlijke verbinding, die jullie allemaal tot stand moeten leren brengen, werkzaam zijn. Want, wanneer jullie werkelijk uit het diepst van je hart je problemen vanuit *dit* standpunt bekijken: 'ik moet ergens, al is het ook helemaal onbewust, een wet schenden, maar ik wil dat in het vervolg niet meer doen', dan krijgen jullie het antwoord. Misschien niet op hetzelfde ogenblik; maar wanneer jullie wakker zijn, zal het leven jullie het antwoord geven. Zo heiligen jullie Gods Naam.

Uw koninkrijk kome: En alleen doordat jullie op deze manier de Naam van God heiligen, brengen jullie ook Gods koninkrijk naderbij. Want dat is immers *in* je. Jullie denken altijd, wanneer jullie daar überhaupt aan denken, dat het iets buiten je is, dat het koninkrijk daar, buiten, op aarde moet komen en jullie hoeven, op deze aarde, waar Gods koninkrijk nu naar toe moet zijn gekomen, alleen maar naar buiten te stappen. Dat zijn meestal de vage ideeën die daarover bestaan. En dat is een misvatting. Jullie bouwen op die manier met je denkbeelden weer verkeerde vormen op. Gods koninkrijk moet *in jullie* geschapen worden, en dat kan alleen maar gebeuren, wanneer jullie deze scholing met goed gevolg doormaken en de wetten leren kennen en leren toepassen.

Uw wil geschiede: Daar hoef ik niet veel woorden aan te wijden, want ik heb daarover al heel veel gezegd. Maar ik zou toch graag nog een keer willen zeggen: wat vinden de meeste mensen het toch moeilijk om dit zelf werkelijk in de praktijk te brengen. Jullie zeggen dikwijls dat jullie niet weten wat Gods wil is, anders waren jullie al lang bereid geweest hem te doen. Ik heb jullie gezegd dat aan degene, die naar de verbinding met Gods wereld streeft om Gods wil te doorgronden, om deze ook onvoorwaardelijk te doen, als hij ergens nog niet zeker van is, het antwoord ten deel zal vallen. Maar voordat je je het hoofd breekt over op welk punt je vanuit jezelf mogelijk nog niet zeker bent, kun je om te beginnen heel veel doen, waarvoor je helemaal geen antwoord nodig hebt, omdat het antwoord zo voor de hand ligt, als je er maar een keer over na wilt denken. Zo kan iedereen er immers toch van verzekerd zijn, dat het Gods wil is dat hij deze weg van volmaaktheid volgt, op welke

wijze deze zich misschien ook aandient. Jullie kunnen er van verzekerd zijn dat het Gods wil is dat je jezelf in alle eerlijkheid tegemoet treedt, in plaats van de gemakkelijke weg te kiezen en alles, wat onbehagen bij je teweegbrengt, terzijde te schuiven, toe te dekken of de schuld aan anderen of aan de uiterlijke omstandigheden te geven, waardoor het overbodig voor je zou worden om zelf in jezelf het verkeerde op te sporen. Ga na wat steeds weer zulke innerlijke weerstanden bij je oproept – en je kunt ervan verzekerd zijn dat, als je zulke onharmonische gevoelens hebt, je beslist ergens een wet hebt moeten overtreden. Want geen schuld, geen dwaling van een ander kan je deze gevoelens bezorgen, als er ook niet in je zelf iets niet klopt. En daarmee heb je het antwoord, namelijk dat je tot nu toe in een bepaald opzicht Gods wil niet hebt gedaan. Bij de een kunnen het algemene geloofsvragen zijn (die uiteindelijk ook weer met iets persoonlijks te maken hebben); bij een ander heeft het uitgesproken persoonlijke redenen. Maar steeds wanneer een gevoel van zwarigheid, een ergernis, een weerstand, een angst, dus een of andere disharmonie zich voordoet, heb je absoluut een aangrijpingspunt voor iets in jezelf, dat niet klopt. Want anders zou in bepaalde levenssituaties onmogelijk alles in duisternis gehuld kunnen worden. En al neemt het wat tijd om het uit te zoeken, wanneer je hele streven erop gericht is, *moet* je vroeg of laat het antwoord vinden. Als je in die zin vraagt om Gods wil te doen, *moet* er een antwoord komen. Wees niet bang voor Gods wil, want hij is altijd wijs en goedaardig en zal je verblijden, ook al houdt de overgang een strijd in. – En vraag jezelf dan af: 'ben ik werkelijk bereid om Gods wil te doen, ook wanneer het me om te beginnen niet goed uitkomt?' Ik heb daarover al een hele voordracht gehouden en die kan samen met deze woorden in de praktijk worden gebracht.

Zowel in de hemel als ook op aarde: Wat betekent dat? Wat is de hemel? Wat is de aarde? Zou het niet dwaas zijn als jullie mensen een gebed zouden uitspreken, dat Gods wil in de hemel zou moeten geschieden, die volgens de ideeën van sommige mensen ergens buiten moet zijn. Zouden jullie die dan kunnen beïnvloeden? Nee. Jullie kunnen het tot op zekere hoogte, zeker op aarde, omdat jullie, door je weg van volmaaktheid, door de invloed en het licht dat jullie verspreiden, voor het rijk van God in je medemensen kunnen werken. Maar, zoals gezegd, het hemelrijk is in je. Het is je geest, het volmaakte, dat erop wacht door deze muren heen te breken, deze muren van je lagere zelf. Dus zowel in je geestelijk leven als in je aardse leven zou God tot in iedere bijzonderheid werkzaam in je moeten zijn. Probeer daarover na te denken en na te gaan

in hoeverre je daarin slaagt, Probeer je bijvoorbeeld ook het volgende voor te stellen: als iemand tegen jullie zou zeggen: datgene waar jullie zo aan vasthouden - het kan daarbij ook om een mening gaan - in de overtuiging dat het Gods wil moet zijn, zouden jullie om te beginnen bereid zijn dat idee eens los te laten en de mogelijkheid te overwegen dat het misschien toch niet zo is? Of zouden jullie heel snel klaar staan om jezelf ervan te overtuigen dat dit niet klopt, alleen omdat jullie het anders willen. Ga nauwkeurig na waar dit in je leven misschien van toepassing kan zijn. En wees daarin heel eerlijk tegenover jezelf. Wat wil je liever, de waarheid of vasthouden aan datgene waarvan je al overtuigd was, wat je beweegredenen daarvoor ook zouden mogen zijn. Geloof je het juiste, geloof je niet dat God het je ook zal laten zien? Maar in de eerste plaats moet de bereidheid er zijn, eerst moet er worden losgelaten. Want als je zo krampachtig vasthoudt, zelfs als het om een op zich juiste voorstelling van zaken gaat, belemmer je Gods koninkrijk in jezelf. Is de voorstelling echter verkeerd, dan kan de waarheid hieromtrent niet in je werkzaam worden, en waar geen ware gedachtevormen heersen, kan op zijn beurt ook Gods koninkrijk niet tot je komen.

Geef ons heden ons dagelijks brood: Ook dit wordt vaak veel te mechanisch uitgesproken en men stelt er zich dikwijls niets bij voor. Want wanneer de mens zijn dagelijks brood verdient, neemt hij op de een of andere manier aan, ook al denkt hij dat niet altijd zo bewust, dat dit niets met God van doen heeft. Ik zeg jullie, lieve mensen: heus, jullie kunnen niets doen, wat niet door God is gezegend. Wanneer jullie het toch steeds weer proberen, zal het jullie altijd weer uit handen geslagen worden. De mens die al een beetje geestelijke scholing heeft gehad, kan, wanneer hij zijn leven tot nu toe overdenkt, precies beoordelen: 'wat had in mijn leven Gods zegen en wat niet? Hoe voelt het verschil aan? Wat is altijd weer verkeerd gelopen? Waar kom ik deze moeilijkheden altijd weer tegen? Wat is daar de werkelijke oorzaak van? Waar doe ik iets verkeerd? Of in hoeverre heb ik een verkeerde houding?' Denk daarover na en geef je dan ook wat dit betreft helemaal aan God over. Wees bereid om je ook hier te laten leiden, zowel voor je aardse als voor je geestelijke brood. Het geestelijke brood wordt namelijk zo verwaarloosd. Jullie denken dat het minder belangrijk is dan het aardse brood. Nee, lieve mensen, het geestelijke brood is belangrijker, veel belangrijker. Jullie dienen je eerst om je geestelijke voedsel te bekommeren, daarnaar te verlangen, dan lossen alle aardse problemen zich van daaruit op, en niet omgekeerd. Wie reeds een verlangen naar het geestelijke brood koestert, heeft op zijn weg al een zeker stadium bereikt.

En vergeef ons onze schulden: Nu, lieve mensen, "vergeef *ons*", niet alleen mij! Dit omvat ook al die mensen die jullie wat hebben aangedaan, die jullie misschien niet helemaal kunnen vergeven. Wanneer jullie werkelijk willen dat God hen zou vergeven, dan zijn jullie vrij van een donkere vorm, door welke jullie schadelijke krachten en de werking van duistere invloeden naar jullie toe trekken. Bedenk wat in deze woorden besloten ligt: God zal niet alleen jezelf vergeven, niet alleen degenen van wie jullie houden, maar ook degenen voor wie je misschien negatieve gevoelens koestert. En ook wat jezelf betreft, het is jezelf ook niet altijd duidelijk, waar je schuld aan hebt. Aan de ene kant neigt de mens er dikwijls toe om, waar dat niet op zijn plaats is, verkeerde, ongezonde, overdreven schuldgevoelens te hebben. En bij dit innerlijke proces gebeurt dan wel het volgende: de mens schrikt ervoor terug om datgene in zichzelf als schuld te erkennen, waarvoor een gegronde reden zou bestaan en waarover hij een gezond, opbouwend berouw zou kunnen voelen, wat hem in geen geval steeds weer naar beneden zou kunnen halen en ontmoedigen. Bij dit gezonde berouw zal hij, wanneer hij Gods vergeving en bevrijding vraagt en werkelijk een verandering in zichzelf wil, de vergeving en bevrijding bespeuren en precies weten dat hij nu van een last bevrijd werd. Dat zal dan gebeuren wanneer het duidelijk is dat de wil tot verandering en de verwerkelijking serieus bedoeld zijn.

Maar de mens wil zo vaak niet echt kijken naar wat de werkelijke schuld is, aan de ene kant omdat hij zich beter wil voordoen dan hij is, aan de andere kant omdat hij het te vermoeiend vindt om deze verandering door te voeren. Van binnen weet hij precies dat dit niet van vandaag op morgen en zonder inspanning kan. Omdat zijn geestkern hem aanzet om zijn schuld te bekennen en aan de andere kant zijn lagere zelf met zijn trots en zijn luiheid als stoorzender werkt, neemt de mens vaak een verkeerde schuld op zich, waarbij hij diep van binnen weet dat *wat dit betreft* er van zijn kant niets kan gebeuren. Het is alsof zijn innerlijk daarmee wil zeggen: "Kijk nou, ik heb berouw, ik zie het in, maar wat kan ik doen? Het klopt helemaal niet, dat ik hieraan schuldig zou zijn." Natuurlijk zijn dit onbewuste processen, maar die zouden bewust gemaakt moeten worden. Dat is het verschil tussen zogenaamde schuldcomplexen en echt berouw, echte schuld. De ervaring van alle mensen die dit geestelijke pad volgen, was tot nu toe altijd nog dat, wie zijn werkelijke schuld erkent, daarmee niet alleen automatisch alle verkeerde, steeds weer naar beneden trekkende schuldcomplexen verliest, maar hij voelt zich direct opgelucht en vredig, omdat *de waarheid deze gevoelens altijd geeft*, ook al kost het strijd om zich zo ver open te stellen en bereid te zijn om te overwinnen.

Dus, omdat de eerste reactie van de mens is om terug te schrikken voor het erkennen van de werkelijke schuld, vormt hij op onbewust niveau alle mogelijke irreële schuldgevoelens, die of helemaal nergens op slaan of die fouten betreffen die de mens op zich niet wil erkennen omdat hij in zijn onvolmaaktheid van dat moment nog niet bereid is om te aanvaarden dat hij nu is wie hij is. De schuldcomplexen zijn onwaar en daarom leiden ze nooit tot bevrijding. Ze veroorzaken een negatieve kringloop, ze veroorzaken moeilijkheden en droefheid, ze maken hem niet vrij terwijl de waarheid altijd, altijd vrij maakt hoe onaangenaam ze aanvankelijk misschien ook is. Ga dat bij jezelf maar na. Dus alleen wie in al deze lagen van schijn, van het zichzelf wat wijsmaken doordringt, zal bij de ware schuld komen. Hij zal ontdekken in hoeverre hij bij het handelen maar ook in de gevoelsmatige reacties een of meer wetten geschonden heeft. Dan pas kun je God om vergeving vragen, wat tegelijkertijd ook de vraag aan Hem inhoudt om je te laten zien op welke manier je jezelf kunt veranderen en je daarbij te helpen. Wie zo vrij in zichzelf is, kan zonder moeite anderen vergeven. En je kunt geen vergeving verwachten als je niet geheel en al bereid bent om anderen te vergeven. Maar wie de vergeving door God heeft ondervonden en ervaren, die zal dan echter ook zichzelf kunnen vergeven. En dat leidt tot de volgende regel:

Gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren: Hoeveel mensen bidden dit gebed niet; maar van vergeving is geen sprake. Ook hier is dikwijls zelfbedrog in het spel. Wanneer er geen sprake is van haat, blijft er toch vaak iets van kwalijk nemen hangen en wie zich niet zover vrijgemaakt heeft, kan ook niet vrij zijn om geestelijke inzichten te krijgen. Maar jullie vinden het zo moeilijk om werkelijk helemaal te vergeven omdat het jullie steeds weer ontbreekt aan het begrijpen van de andere persoon. Vraag daarom om het begrip, vraag om het zicht dat je in dit verband niet hebt. Wanneer je dat werkelijk wilt en niet, zoals zo dikwijls gebeurt, zwelgt in het kwalijk nemen, dan zal je dit alles gegeven worden. Jullie mensen begrijpen niet dat jullie alleen vanuit je zelf niets kunnen. Jullie hebben hulp nodig. Vraag daarom zodat men jullie kan helpen, ook daarbij. Daarom staat deze zin überhaupt in dit gebed want als het er slechts om zou gaan dat je het alleen met je wil tot stand kunt brengen, dan hoefde je daar niet om te bidden. Jullie bidden ook niet om je van hier naar daar te verplaatsen; wanneer jullie gezond van lijf en leden zijn, kunnen jullie dat zelf naar believen doen. Maar om werkelijk te kunnen vergeven heb je hulp nodig. En je hebt hulp nodig bij het in alle eerlijkheid jezelf leren kennen, zonder maskers. En je hebt hulp nodig voor je zelfoverwinning en verandering enz. enz. – Dus ook hiermee

moet je in eerste instantie een begin maken: ‘Vergeef ik alle mensen werkelijk van ganser harte?’ Pas als het je duidelijk is dat het af en toe nog niet vanuit jou alleen kan gebeuren kun je om hulp vragen. – Je zou toch moeten begrijpen dat het niet-vergeven jezelf belast, ongelukkig maakt, een beletsel vormt voor het licht en de vrijheid waar jullie immers toch allemaal naar streven. Het berokkent jullie zelf veel meer schade dan degene die jullie niet kunnen vergeven.

En leidt ons in de verzoeking: Voor de vrienden die nieuw in onze groep zijn, zeg ik het nog een keer: de mensen zeggen immers meestal "leidt ons niet in verzoeking", en deze woorden zijn aanleiding voor verkeerde ideeën van de mens over deze dingen en dat kan schadelijk zijn. Want God leidt de mens niet in verzoeking. De betekenis is veeleer dat jullie God vragen om je te leiden wanneer jullie in verzoeking raken, dat jullie haar kunnen weerstaan, dat jullie de kracht en het zicht hebben om haar te overwinnen. Wie zich dat daarbij voorstelt, kan ook de woorden: ‘Leidt ons niet in verzoeking’ zeggen. Ik bedoel daarmee dat het niet zozeer om de woordschikking gaat, als het maar geen aanleiding tot begripsverwarring geeft. – Wat is dus nu de verzoeking? Ze is immers ook weer in jezelf. Ze komt niet van buiten. En ook als ze door een uiterlijke aanleiding tot je komt, zou dat je niet in verzoeking kunnen brengen, als er al niet iets in je aanwezig was dat daar gevoelig voor is. Kan men, bijvoorbeeld, jullie in de verzoeking brengen om te doden? Zeker niet. Maar men kan proberen om jullie je fouten te laten begaan, wat die ook zouden mogen zijn. Daarom is het van belang dat je om te beginnen erkent *dat* je en *de mate waarin* je in verzoeking geleid kunt worden. Dus waarin je fouten gelegen zijn. Zet al deze fouten op een rij zodat ze in je geheugen geprent worden. En vraag dan wederom om de kracht en om hulp – want alleen lukt het je niet – om deze fouten te overwinnen. Alleen daarin is de verzoeking gelegen. Geen duivel en geen satan zou vat op je kunnen hebben als het dienovereenkomstige niet in je aanwezig was. En wanneer de mensen God bidden om de satan verre van hen te houden, is dat ook weer zo onjuist. Want in jullie, in jullie lagere zelf, in die schil die jullie volmaaktheid omhult, ligt de kiem waardoor jullie in verzoeking geleid kunnen worden. Het duistere dient als een stuk gereedschap om het te voorschijn te halen, het je bewust te maken opdat jullie daartegen kunnen vechten. Want als het verder in je zou blijven sluimeren en eenvoudigweg geen gelegenheid zou krijgen om zich te manifesteren, dan zouden jullie geen stap dichter bij de volmaaktheid – en daarmee het ware geluk – komen.

En verlos ons van het kwade: Ook hier is het weer hetzelfde. Het kwade is juist in jullie. Als het alleen buiten je was, zou het geen vat op jullie kunnen hebben. En wanneer jullie deze gedachten wederom in het gebed brengen, dan is het omdat jullie het alleen niet kunnen. Vraag Christus om je te helpen de verzoeking meester te worden, jezelf van het kwade te verlossen. Jullie zelf kunnen het alleen met de hulp van God, met de hulp van Christus die Hij jullie ook beloofd heeft. Probeer het met Hem. Probeer het niet alleen, jullie zijn te zwak. *Jullie* hebben de wil nodig, jullie hebben het niet aflatende streven nodig maar dat alleen is net zo min voldoende als wanneer God of Christus of een geest jullie zou kunnen verlossen terwijl jullie dat niet echt willen. Dus allebei zijn nodig. Probeer dat ook te vatten: het aanpakken van twee kanten, van jullie zelf en doordat jullie steeds weer geestelijke hulp vragen.

Want van U is het koninkrijk: Het koninkrijk dat God moet toebehoren en niemand anders is in jullie zelf.

En de kracht: Alleen de kracht van God zuivert, maakt vrij en werpt licht op de waarheid; geeft je het vermogen om lief te hebben, om echt te begrijpen, om gelukkig te zijn en tilt je uit alle duisternis en onvolmaaktheid die jullie gedurende vele levens belast heeft – en brengt:

En de heerlijkheid: die jullie alleen zo kunnen verkrijgen.

Ik zou nog veel meer over dit gebed – het mooiste van alle gebeden – kunnen zeggen, dat alles, alles bevat wat jullie voor je leven nodig hebben. Maar daar is nu niet genoeg tijd voor. Ik heb jullie hier alleen enkele aanknopingspunten gegeven en het zou goed zijn als ieder van jullie, die deze woorden hoort of leest, in zijn bezinningsuur daarover nadenkt en zelf misschien nog verdere gedachten en gevoelens krijgt over hoe hij het heel persoonlijk in zijn eigen leven kan toepassen. Het wordt dan een *levend* gebed, wanneer de uitleggingen voor jullie zelf nog duidelijker worden en er nog meer dingen bij jullie opkomen en jullie duidelijker gaan zien hoe sommige dingen in dit gebed in je leven al toepassing vinden en in hoeverre nog niet. Wie zo bezig is, wie zo leeft, moet gelukkig worden, lieve mensen. En mettertijd zullen alle problemen verdwijnen. Wel zullen ze er in het begin nog moeten zijn, ze zijn het noodzakelijke medicijn maar jullie zullen steeds meer meester over jullie zelf worden en daardoor ook over het leven, in plaats van dat het leven jullie de baas is. Ik zeg jullie: iedereen dient zichzelf af te vragen: ‘Hoe gelukkig ben ik?’ In de mate dat jullie gelukkig zijn, maken jullie – daar kunnen jullie heel zeker van zijn – iemand anders of andere mensen

gelukkig. En in de mate dat jullie niet gelukkig zijn, weten jullie dat jullie anderen nog niet zo gelukkig kunnen maken als dat een keer mogelijk wel zal zijn, wanneer jullie deze weg verder vervolgen. Dit zelfonderzoek naar het eigen geluk is een eenvoudig, simpel middel, een betrouwbare barometer waaraan jullie kunnen aflezen in welke mate jullie gelukkig maken. En wie vervuld is van het verlangen om gelukkig te maken, die zal God ook de gelegenheid bieden – en alleen op deze manier zal hij het geluk deelachtig worden.

Nu heb ik vandaag weer een boodschap en wel voor jou, mijn vriend: er is hier een vrouwelijke geest. Het is niet die geest waarnaar je al een keer gevraagd hebt, het is een geest die in grote liefde met je verbonden is, in een ander soort liefde. Het zou misschien je moeder kunnen zijn. Deze geest laat jou zeggen dat ze gelukkig is, het gaat goed met haar en het is in de geestelijke wereld nooit slecht met haar gegaan. Maar ook zij heeft het een en ander geleerd en ze geeft je de volgende boodschap: iets wat je in dit leven belast, iets uit het verleden, uit de tijd toen ze nog leefde, bezie je vanuit een verkeerd standpunt. Je moet eigenlijk proberen om meer meegevoel, meer begrip te hebben, meer medelijden voor de blindheid van een ander mensenwezen. Kun je begrijpen wat ze bedoelt? *(Ja.)* Dit zal je helpen omdat het op je drukt, en ze vraagt je om te proberen om deze weg te gaan want dan zul je het een en ander veel beter begrijpen en je zult alleen op die manier vrij worden. Ze stuurt je haar liefde.
Nu, lieve mensen, ben ik weer bereid om jullie vragen te beantwoorden."

VRAAG: Beste geestvriend, waarom heb je vandaag zo bijzonder veel tijd nodig gehad om via het medium door te komen?

"Ik had niet meer tijd nodig dan andere keren. Je vergeet dat je anders tussen het gebed en de trance altijd nog een plaat hebt gedraaid. En dat is vandaag niet gebeurd. Het medium heeft zich nog niet voor de trance klaar gemaakt omdat ze denkt dat deze tweede plaat nog komt."

VRAAG: Hoe zit dat, dat ook een medium met haar werk de kost kan verdienen? Daarover bestaan verschillende meningen. Al is het duidelijk dat het medium, net zoals andere mensen, zijn kost moet verdienen – en zou hij dat op een andere manier doen, dan zou er niet genoeg tijd voor de uitvoering van een vaak heel belangrijke taak overblijven – dit zou, naar verluidt, volgens verschillende instanties van geestelijke zijde toch niet wenselijk zijn. Dat is toch met elkaar in strijd, een probleem. Wat kun je ons daarover vertellen?

"Ik wil daar het volgende over zeggen: als ieder medium, dat zich nog in de opleidingsfase bevindt, zou weten dat het met dit werk ook de kost kan verdienen, als het zich dus van het begin af aan daarop instelt, zou er niet alleen veel meer onzin en misbruik zijn dan er toch al is maar ook voor een fatsoenlijk iemand, die van goede wil is, zou de verleiding te groot zijn. Daarom zijn Gods geesten bij dit onderwerp voorzichtig en het is vaak goed voor een mens om met dit werk te beginnen en er vanuit te gaan dat daarmee in geen enkel opzicht persoonlijke verdiensten zijn te verkrijgen. Maar wanneer jullie mij nu al de vraag stellen, wil ik daar het volgende op zeggen: een medium moet tenminste 3 à 5 jaar werkzaam zijn geweest voordat het begint om met dit werk de kost te verdienen. Ten tijde van de opleiding kan de goddelijke wereld zien of deze persoon werkelijk capabel is. Is hij dat niet, dan trekken Gods geesten zich in ieder geval terug. Het geld is immers maar een van de vele hindernissen waardoor iemand kan falen. Is iemand echter in staat om deze taak te volbrengen, dan zal ook het geld geen belemmering zijn, het zal niet meer van invloed zijn en het zal het resultaat niet kleuren. Je moet hiervoor dus, al naar gelang, tenminste 3 tot 5 jaar rekenen. En wanneer alles goed is, wanneer de goddelijke wereld zich niet terugtrekt, dan zullen de leiding en de tekenen van buitenaf komen en aangeven: nu is het zover. Precies zoals de leiding op een eerder tijdstip aangeeft dat het medium zich nu ook tot andere mensen kan richten om hulp te bieden. Ook dat kost immers, al naar gelang de vooruitgang, tijd. Er zijn verschillende momenten waarop 'groen licht' wordt gegeven.

Natuurlijk zijn er ook mensen die hier de kost niet mee hoeven te verdienen omdat ze voldoende middelen hebben. Bij wie dit niet het geval is, zorgt de goddelijke wereld ervoor dat er gedurende de opleidingstijd genoeg geld voor het medium is om van te kunnen leven. In principe is het natuurlijk volstrekt onterecht om te zeggen dat nou juist een medium met alle tijd, inspanning en moeite die het zich getroost, net zoals dat bij een ander beroep gebeurt en vaak nog meer, de kost niet mag verdienen; dat het daarom niet met Gods geesten in verbinding kan staan, of dat het daarom zelfs wel bedrog of doel op zichzelf moet zijn. Als de mensen dit argument gebruiken om er niet aan te hoeven geloven, dan zullen ze wat anders vinden – en ze vinden het ook altijd – als een medium niets betaald krijgt. Er kunnen toch ook contacten zijn waarbij een medium geen geld krijgt en het desalniettemin op geen enkele wijze met Gods geesten in verbinding staat. Ego, macht, ijdelheid, trots, geldingsdrang enz. zijn even grote belemmeringen. Dus zo eenvoudig is de beoordeling niet.

Gedurende de opleiding wordt het duidelijk en wanneer alles goed verloopt, zal het medium niet zelf de gelegenheid moeten geven maar deze zal door anderen, om het zo te zeggen, naar het medium toegebracht worden. Deze tijd van gemiddeld 3 tot 5 jaar die voor de opleiding nodig is, dient niet alleen voor mediamieke activiteiten en training maar dient er in de eerste plaats voor om het medium de gelegenheid te geven om, in de zin zoals ik daar altijd over spreek, zo toegewijd mogelijk de geestelijke ontwikkelingsweg te gaan. Als dat gebeurt, dan zal deze verbinding volledige goddelijke bescherming genieten, wat de uiterlijke omstandigheden ook mogen zijn.

Natuurlijk behoort een medium de hulp niet aan iemand te onthouden die arm is en zich de uitgave niet kan veroorloven. Maar mensen die bereid zijn om aan dikwijls veel minder belangrijke dingen geld uit te geven en aan de andere kant van een medium verlangen dat het gratis tijd en moeite beschikbaar stelt, dat zou nou ook niet helemaal kloppen (behalve als het nu net nog om die opleidingsfase gaat). Bevindt een medium zich gedurende deze hele tijd werkelijk op de zelfontwikkelingsweg, dan zal noch materieel belang noch ijdelheid of iets anders een belemmering voor hem zijn. Aan de buitenkant kun je dit natuurlijk moeilijk zien, behalve als je het betreffende medium heel goed kent. Maar het medium zelf – en God zullen weten hoe het echt is. En daar gaat het om. Een medium dat op deze manier leert, vormt zich precies zo als een leraar of een arts in opleiding die een aantal jaren aan de universiteit studeert, die bijvoorbeeld in het begin (misschien in een ziekenhuis), patiënten behandelt zonder daarvoor betaald te worden totdat hij dan zover is dat het vanzelfsprekend is dat hij met zijn werk de kost kan verdienen. Als hij zijn artsexamen afgelegd heeft kan hij een vriendelijke, eerlijke, gewetensvolle en goede arts zijn, ook al verdient hij daarmee de kost. Is een medium werkelijk in staat om hulp te bieden, zou het onzinnig zijn als het zijn krachten en tijd aan een bezigheid zou besteden waarvoor het niet is opgeleid, waarmee het ook niet echt kan helpen en waardoor het onvoldoende tijd en energie over zou houden om dat werk te doen en te helpen, waar het het beste toe in staat is. Je zou dezelfde situatie hebben als wanneer een afgestudeerd arts zijn praktijk alleen als bijbaan zou uitoefenen omdat hij daarvoor niet kan worden betaald en hij een ander beroep kiest om zijn dagelijks brood te verdienen.

Ieder nieuw medium dat deze weg wil gaan, moet zich er dus wel op voorbereiden dat het gedurende een lange tijd geheel zonder betaling moet werken. Gods wereld zal dan te hulp komen en door haar leiding ervoor zorgen dat het dagelijks brood op een andere manier naar het

medium toekomt. Maar als het dan zover is, zal Gods wereld opnieuw te hulp komen en er door haar leiding voor zorgen dat een beroep dat het medium tot dan toe moest uitoefenen, langzaam en geleidelijk aan dit medium onttrokken wordt en als vanzelf weggenomen wordt. En voor die mensen die een beroep doen op de hulp, tijd en moeite van een medium is het niet alleen vanzelfsprekend maar in die zin ook beter om in overeenstemming met wat ze te besteden hebben deze mens de gelegenheid te geven om daarmee zijn dagelijks brood te verdienen. Wanneer iemand *daarom* aan het medium begint te twijfelen, klopt er iets in hemzelf niet. Dan zal hij toch zijn manier van denken moeten herzien en nagaan of die klopt. Dus nogmaals: je moet toch wel een leertijd van tenminste 3 tot 5 jaar aanhouden, in sommige gevallen kan het ook langer duren. Het hangt helemaal af van de intensiteit en de ijver waarmee het medium aan zijn geestelijke ontwikkeling heeft gewerkt. Is de tijd dan rijp, dan gebeurt er iets, zoals gezegd, zodat duidelijk wordt: er is nu een volgend "groen licht" gegeven. Begrijpen jullie dit?" *(Helemaal.)*

VRAAG: Je hebt vandaag in je voordracht gezegd dat, wanneer ons iets zwaar op de maag ligt, wij ons zouden moeten afvragen wat er in ons niet klopt. Maar dat zware zou bijvoorbeeld toch ook verdriet kunnen zijn?

"Dat kan ook het geval zijn. Maar het komt er hier ook op aan wat voor soort verdriet het is. Is het werkelijk gezond verdriet, dan zal het geen belasting vormen. Integendeel, ze heft op, ze lost op; ik zou bijna willen zeggen dat ondanks het verdriet hier binnen iets wonderbaarlijks plaats vindt. Het is niet mogelijk om jullie deze gevoelens met woorden te beschrijven want dat kun je nooit bij gevoelens. Jullie zouden alleen kunnen proberen te begrijpen, mee te voelen, te vermoeden wat ik bedoel. Het verschil tussen bitterheid en opgelost verdriet." *(Ik begrijp heel goed wat je bedoelt.)*

VRAAG: Ik zou graag nog willen weten of de boodschap voornamelijk op het verleden of ook op het heden betrekking heeft?

"Zij heeft betrekking op het verleden en alleen in zoverre op het heden dat je houding daardoor – vanuit het verleden – nog gekleurd of beïnvloed wordt. Ik zou het misschien zo willen zeggen: het is iets waar je van binnen misschien niet helemaal klaar mee kunt komen. Kun je dat begrijpen*?" (Ja, dat kan ik begrijpen.)*

VRAAG: Wat moet de mens in zijn fysieke leven in het bijzonder leren en bereiken, als je het afzet tegen het bestaan in het geestelijke leven? Bestaat er hier een scheiding van bepaalde taken of is het een voortzetting en een zich sluitende cirkel van dezelfde taken.

"Een zich sluitende cirkel. Ik zou willen zeggen, de cirkel sluit zich maar dikwijls in het tegendeel, in het contrast. Het kan gebeuren dat er bij de één een parallel tussen de geestelijke en fysieke taken bestaat, terwijl het voor de ontwikkeling van een ander misschien juist nodig is dat er een heel groot contrast aanwezig is, juist om een harmonie te verkrijgen. Het is altijd – als de mens op de juiste weg is – een deel van een geheel, een gevolg van een geestelijke oorzaak. En de cirkel moet worden gesloten, ook wanneer het er misschien heel onsamenhangend uitziet."

VRAAG: Met andere woorden, je kunt in de geestelijke wereld soms meer leren dan in de fysieke wereld en omgekeerd?

"Ja, dat klopt helemaal, het gaat alleen weer om de laag, het gaat er om dat de lagen elkaar doordringen. Dat hoort namelijk bij de volmaaktheid; wat je in het geestelijke leert moet overgaan op of doordringen in de laag van het dagbewustzijn terwijl wat het aardse bestaan aan lering brengt, soms in het geestelijke moet doordringen. Hoe je dat kunt bereiken, dat leert de mens juist ook op deze weg. Nu kan de mens echter ook de weg van de volmaaktheid gaan zonder dat daar om te beginnen zo de aandacht op gevestigd moet worden, het blijkt op de een of andere manier wel. Je weet immers wel dat er verschillende manieren zijn waarop je deze weg kunt gaan. Ik heb nu de bijzondere taak om zulke mensen op deze weg te helpen waarbij het belangrijk is om juist de hoofdaandacht erop te richten dat, wat in het geestelijke al is bereikt, in het bewustzijn naar boven gehaald wordt, precies zoals de tekortkomingen die nog in de ziel aanwezig zijn."

VRAAG: Dat wil zeggen dat de bewering, dat de vertraging in het geestelijke plaatsvindt, dat het daar moeilijker is en langer duurt, slechts betrekkelijk is?

"Zeker, in een bepaald opzicht wel. Want tijd is helemaal betrekkelijk. Ik zou ook niet eens willen zeggen dat het moeilijker is. Het gaat volgens jullie aardse begrippen langzamer, veel langzamer maar het is niet bepaald moeilijker. Want juist omdat het op aarde sneller gaat, is het ook moeilijker. Het is ook moeilijker omdat jullie met zoveel ongelijksoortige

ontwikkelingsniveaus in aanraking moeten komen want dit confronteert je steeds direct weer met je eigen onvolmaaktheid. Dit maakt het moeilijker terwijl in het geestelijke meestal alleen hetzelfde bij elkaar is, en dat heft de wrijvingen op; de ontwikkeling vertraagt daardoor natuurlijk wel."

VRAAG: Het is dus weer een integratieproces aan beide kanten?

"Precies" *(Dank je.)*

VRAAG: Waar en wanneer is mijn moeder gestorven?

"Daar kan ik je vandaag geen antwoord op geven. Zie je, beste vriendin, een geest is niet alwetend in de zin zoals jullie dikwijls denken. Ik kan er misschien achter komen maar nu weet ik het niet en ik weet ook niet of ik de bevoegdheid heb om je het antwoord te geven. Maar als dat wel het geval is, zal ik het je de volgende keer vertellen."

VRAAG: Je hebt bij het gebed gezegd dat we terug zouden moeten kijken en die zaken beschouwen die altijd weer verkeerd gelopen zijn. Als ik daarover nadenk en met de psychologie en al serieus probeer uit te vinden wat altijd weer verkeerd gaat, dan kan ik de reden daarvan niet zien. Ik weet ook niet waarom die dingen altijd weer gebeuren en andere dingen waar me helemaal niets aan gelegen is, mij altijd weer lukken.

"Dat is natuurlijk ook dikwijls een karmische kwestie, dat wil alleen niet zeggen dat het niet net zo opgelost kan worden als geestelijke verwondingen die pas in dit leven hun begin vonden. Het is allemaal precies hetzelfde. Want als dingen met een regelmaat steeds weer terugkomen, bestaat daar een reden voor, en deze reden kun je op de geestelijke weg vinden. Het zou helemaal niet goed zijn als ik je het antwoord zo zonder meer zou geven, want je moet het zelf vinden en verwerken. Maar ik zal het je laten zien, ik zal je helpen, zodat je het antwoord kunt vinden, zodat je deze knoop nog in dit leven kunt ontwarren. Dat zal je gelukkig maken, maar dat zou je niet worden als ik het je zonder meer zou meedelen. Ik zal je er heel geleidelijk naar toe leiden, en bij elke stap die je zet, zul je psychisch rijper worden, zodat je in staat zult zijn om de kennis tot je te nemen."

VRAAG: Het is daarom eigenlijk een omgekeerde situatie, dat verschillende zeer vreugdevolle situaties zich met een

regelmaat steeds weer herhaalden; altijd maar gedurende een bepaalde tijd, maar toch altijd een herhaling. Betekent dat op bepaalde tijden een zeer sterke bescherming of niet?

"Dat kan ook karmisch zijn, net zoals je karmisch de tekortkomingen in het leven hebt, of die zich nu regelmatig en bij herhaling voordoen of niet, of je deze regelmaat nu merkt of niet. Zo bestaan er ook karmische verdiensten, die dan zo hun gevolgen hebben. Maar het kan, net zoals bij het negatieve, ook om verdiensten uit dit zelfde leven gaan."

VRAAG: Er bestaat bij mij een misverstand. Ik dacht dat "karmisch" alleen op het slechte betrekking had.

"Dat is een misverstand."

VRAAG: Het is een persoonlijke vraag met betrekking tot mijn overleden vader. Ik merk dat mijn vader altijd bij me is, maar hij heeft zich nog nooit bekend gemaakt. Wat is daar de reden voor, en bestaat de mogelijkheid dat hij het nog een keer zal doen? Ik weet dat hij bij me is.

"Ik heb wat tijd nodig. – Ja, je vader zal bij je zijn zolang je nog iets gevonden hebt, je nog iets kunt vervullen. Misschien vermoed je al wat het is. Ik kan nu alleen beelden zien. Er is bij hem een zekere spijt aanwezig; ik kan niet zien of dat jou betreft of een andere kwestie. Maar een zekere spijt. Het kan zijn dat het jou betreft, dat hij misschien tegenover jou wat nagelaten heeft. Het kan echter ook zijn, dat het om iets anders gaat, en dat hij wil dat jij dit, om het zo te zeggen, voor hem doet. Heb je enig vermoeden wat dat kan zijn?" *(Ja, dat is mogelijk)* "Daarom is hij, om het zo te zeggen, in een bepaald opzicht aan je gebonden." *(Maar het is goed, hij helpt me altijd)* "Ja, hij helpt je omdat hij dat van je wil, omdat hij jou daar naar toe wil leiden. Als je zegt dat je weet dat het met iemand anders, jouw moeder, samenhangt, dan zal dat wel kloppen. Hij wil dat je iets voor hem doet, iets goedmaakt. Misschien iets dat hij verzuimd of nagelaten heeft of dat hij niet kon doen. Begrijp je?" *(Ja.)* "En zolang je dat niet lukt, zal hij bij je blijven. Niet dat hij ongelukkig is maar het is iets heel bepaalds dat hem dwarszit, dat hem nog onvrij maakt. Die vrijheid zal hij pas kunnen verkrijgen, als dat is gebeurd; dan zal hij verder gaan, ook in het geestelijke." *(Zou hij mij kunnen helpen?)* "Hij probeert het op deze manier. Maar de werkelijke hulp zal mogelijk op een andere manier tot je komen. Hij is daar niet zo goed toe in staat. Er zijn daarvoor andere geesten om jou heen die dat

beter kunnen.

Je moet dus niet proberen om direct contact met hem te maken, dat zou niet goed zijn; je zou ook hem daarmee geen dienst bewijzen. Hij is bij jou aanwezig omdat het aan hem trekt, hem bezwaart, hem om het zo te zeggen gevangen houdt. Hij is in dit opzicht niet vrij. En alleen een vrije geest zal je werkelijk kunnen helpen. Zulke vrije geesten zijn in jouw buurt. Je moet dus niet proberen aan een bepaalde geest te denken wanneer je merkt dat dit contact er is en je het wilt maar je moet het aan God overlaten." *(Dank je wel.)* "En ik zou je ook nog willen zeggen, beste vriendin, het zou je misschien helpen als je je verdiept in wat ik in het verleden al over het verkrijgen van dit contact gezegd heb; je zou het werkelijk nauwkeurig moeten bestuderen. Misschien zal ik je bij gelegenheid nog persoonlijk helpen. Je hebt een veelbelovende opdracht, er wacht iets prachtigs op je; een vervulling waar je nog geen weet van hebt en die je eindeloos gelukkig zal maken." *(Dank je wel.)*

Lieve mensen, neem de zegen van God tot je; deze kracht stroomt door mijn handen, door de handen van het medium en wil in jullie doordringen, om jullie te sterken en op te heffen. Gods zegen dringt door tot al mijn vrienden, ver weg en dichtbij. Gegroet in de naam van God!"

Deze lezing werd oorspronkelijk in het Duits gegeven via Eva Pierrakos in 1957.
Aanvankelijk in verkorte vorm in Engelse vertaling uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'The Lord's Prayer'.
In 1999 werd de lezing volledig in nieuwe Engelse vertaling uitgegeven door 'The Pathwork Foundation' als 'An Unedited Lecture' onder de titel: "Prayer and Meditation; The Lord's Prayer".
Vertaling van de Duitse lezing door Paul Avis in 2005
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009